

Tự thưởng mình
SAU NHỮNG THÁNG NĂM
THƯỞNG NGƯỜI

Mục lục

Cảm Ơn Đời Đã Cho Mình Thương Nhau
Thương
Cất Nỗi Buồn Vào Đâu?
Chỉ Cần Là Tình Yêu
Buông
Sài Gòn. Em, Anh, Người Ta
Hay Chúng Mình Đừng Yêu Nữa
Có Những Ngày Chỉ Muốn Như Thế
Khi Chúng Ta Buông Bỏ
Anh Tự Thương Mình Cho Hết Một Đời
Yêu Người Không Yêu Mình
Em Hãy Thương Em Đi
Gửi Anh, Chàng Trai Cách Xa Em Nửa Vòng Trái Đất
Đàn Bà Khi Qua Vài Ba Mối Tình
Chị, Anh Ấy Và Em
Em Chấp Nhận Đi Qua Đau Thương Để Trưởng Thành
Ngày Mai Em Cười
Tạm Biệt Anh, Em Ổn!
K Và Những Thói Quen
Yêu Một Người Là Khi.
Muốn Sống Một Đời Bình Yên
Sau Một Cuộc Làm Tình
Quên
Đừng Tạo Ra Thói Quen Khi Không Là Gì Của Nhau
Kiếp Tình Nhân
Chúng Ta Vô Thường Giữa Cuộc Đời Đau Thương
Tình Đầu
Tự Nhiên Nhớ Người Cũ
Tôi Gọi Tên Em Là Người Cũ
Đàn Bà Khi Biết Yêu
Dù Sao Đi Nữa Chúng Ta Cũng Đã Từng Nợ Nhau
Bàn Tay Nhỏ, Bỏ Mãi.Vẫn Không Buông
Tháng Mười Ba . Chậu Xương Rồng Nhỏ Chờ Anh
Dù Sao Đi Nữa Chúng Ta Cũng Đã Từng Nợ Nhau

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Cảm Ơn Đời Đã Cho Mình Thương Nhau

Chúng ta không còn ở cạnh nhau nữa không có nghĩa là chúng ta quên nhau, dù đôi khi cuộc sống hiện tại có cuốn mình vào những bất tận thường nhật. Nhưng chúng ta không thể nào chối bỏ quá khứ, nơi mà mình đã từng coi nhau là một phần của cuộc đời.

Sẽ có những ngày bình yên, lòng lại nổi bão, gặp bóng dáng hao hao, nghe bài hát quen thuộc, đi trên con đường cũ, tim đập mạnh, lòng xốn xang bởi hồi ức trở về như một đoạn phim quay chậm!

Chúng ta đã từng đọc chung một quyển sách, uống chung một tách cà phê buổi sáng, cùng nhau nấu những bữa ăn, cùng ôm nhau qua những tháng ngày cô đơn len lỏi đến tận sâu tâm can. Và hơn hết, chúng ta đã nhắp những vị cay đắng của cuộc đời. Tất cả những điều ấy đâu phải muốn quên là quên, muốn chối bỏ là được.

Chúng ta có quá nhiều lí do, để rời rời xa nhau chẳng vì bất kì lí do nào cả, chúng ta gọi sự “rời bỏ” này là định mệnh, hết duyên, là gì cũng được. Khi mà ngay trong lòng người còn lại hiểu rằng, bước tiếp hay dừng lại, đến cuối cùng không mang bất cứ một nghĩa lí gì hết.

Đâu phải ai thương nhau cũng nắm tay nhau đi hết con đường, cũng phải nhìn về một hướng, ở chung một mái nhà, ăn cùng một bữa cơm... Nên đoạn kết của chúng ta cũng bình thường như vạn điều bình thường ngoài kia. Anh và em cùng đâu thể đau đến tan lòng nát ruột, hay khóc đến cạn dòng kí ức.

Chúng ta dù muốn dù không cũng phải sống, sống cho mình và cho người. Rồi mọi chuyện sẽ qua, rồi hôm nay sẽ là quá khứ của ngày mai, em - anh sẽ trở thành người cũ cho người sau sẽ đến. chúng ta hãy cảm ơn cuộc đời đã

cho mình gặp nhau, thương nhau trên đoạn trường của con đường nhân gian!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Thương

- Tại sao một người luôn làm tổn thương em. Tại sao một người luôn mang đến đau khổ cho em. Tại sao một người luôn hững hờ, thờ ơ với em. Trong khi, anh yêu em bằng cả tấm lòng. Dốc kiệt thanh xuân để chờ đợi em. Mà em lại vô tâm?

- Tại vì em Thương anh ấy!

Vậy đso, khi bạn dành tình cảm cho một người, cần chi lí do. Chỉ cần trái tim mình rung động, lòng mình nghĩ về họ, có sự xuất hiện của họ trong cuộc đời mình thì tự nhiên là Thương thôi!

Dù cho họ có làm cho mình buồn, đau vẫn chẳng cách nào ngừng lại. Dù mình có oán trách bản thân tại sao lại đặt tình cảm vào một hố sâu không đáy. Tất cả những câu hỏi ấy bằng một lí do thôi.

Ừ, thì thương!

Thương - có bao giờ đòi hỏi sự đáp đền của đối phương.

Thương- chỉ mong họ được hạnh phúc, mình đã an lòng.

Thương là lúc trái tim mình học cách chấp nhận - chấp nhận những tháng ngày nhìn thấy nhau nhưng không thể nào đi cùng nhau trên một hành trình.

Thương - như một ván bài mà mình biết rõ mình sẽ thua trong cuộc chơi.

Thương - là từ bỏ những ích kỉ tầm thường, không được phép ghen, chỉ được phép âm thầm chờ đợi.

Ừ, thì thương!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Cất Nỗi Buồn Vào Đâu?

Năm tháng ấy, nỗi buồn giosng như một cơn ác mộng dài đằng đẳng và lành nhanh cả tuổi trẻ. Mình như trơ tọ giữa chênh vênh không một nơi bầu vịu. Khóc không xong - cười khôngnổi. Mọi thứ cứ ở lưng chừng.

Năm tháng ấy, nỗi buồn đọng lại thành khối, đập mạnh vào vách thành thương nhớ. mình chỉ biết sống những tháng ngày không nơi nương tựa. Cuộc đời chỉ quanh quẩn đi làm - vài ba tách cà phê - lừa vội vài miếng mì - rồi chông chơ chờ nắng ấm dần đến hong khô cõi lòng.

Năm tháng ấy, mình đặt nỗi buồn là “anh”. Mình giấu “anh” vào những tất bật đông dài, những hòai nghi héo úa, những khóc cườoi bữa vây. Mình thôi không nhắc lại chuyện cũ - thôi không chờ viễn vông - thôi tự mình huyễn hoặc.

Năm tháng ấy, mình tin vào số phận của mỗi người như một chuyến tàu lửa. Sẽ chạy mãi không phanh dù lòng muốn rẽ, tim muốn dừng những thương tâm khắc khoải. Mình tự hỏi phải làm sao để không còn nghe những âm thanh mệt nhoài trong từng nhịp thở.

Năm tháng ấy, biết Cất nỗi buồn vào đâu?

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Chỉ Cần Là Tình Yêu

Tôi gặp chị ở một quán cà phê cũ trong lòng thành phố một ngày mưa giông bão bùng. Ánh mắt chị vẫn trong xanh như ngày còn đôi mươi. Tôi hỏi: "Chị mệt chưa? Như thế có phải sống đau? Buông bỏ đi!". Chị mỉm cười nhìn tôi: "Em còn trẻ, khi nào bước qua tuổi băm, có con cái thì sẽ hiểu tại sao chị lại chấp nhận như thế!".

Tôi biết chị cách đây bảy tám năm về trước, lúc ấy chị là hoa khôi ở trường, biết bao nhiêu gã trai nhà giàu theo đuổi chị. Vậy mà chị lại chọn anh, một chàng trai bình thường, mặc dù anh rất yêu chị. Những tưởng đâu cuộc đời chị dù có chút nhọc nhằn trong cuộc sống mưu sinh thì vẫn còn nửa đời an yên bên anh.

Nào ngờ, khi về làm dâu nhà anh, hằng ngày chị lại phải đối mặt với những ánh mắt dò xét của mẹ chồng, em chồng. Mỗi ngày trôi qua, chị phải làm đủ việc trong nhà từ sáng sớm phải dọn hàng, rồi nấu cơm, giặt giũ quần áo cho đến đưa con đi học, đón con về. Anh làm việc nhà nước, sáng đi làm chiều tối mới về. Một mình đảm đương tất cả, chị cũng từ bỏ ước mơ của mình thành cô giáo. Công việc bên nhà chồng nhiều đến nỗi tôi hay trêu chị, mỗi ngày chị mở mắt là cả núi công việc phía trước. Có khi chị im lặng. Có khi chị cười xào. "Ừ, tao có thiết tha gì. nhưng khi nhìn vào các con, khi chồng ôm vào lòng, hình như bao mệt nhọc bỗng tan biến đâu mất". Nhiều lúc tôi nói chị đơn giản thật, chỉ cần một cái ôm, một nụ hôn là chấp nhận gánh trên vai bao nỗi nhọc nhằn. Phải chi chị xấu, chị dở, chẳng này khi chị bước ra ngoài kia, hàng tá đàn ông đang xếp hàng chờ chị.

Vậy mà đã gần chục năm, chị vẫn sống trong ngôi nhà ấy. Mẹ chồng cay nghiệt khi đem những gia phong lễ giáo ngày xưa đè lên cuộc đời chị. Lũ em

chồng cũng ăn hiếp đủ điều. Duy chỉ có anh, người đàn ông duy nhất trong nhà đứng về phía chị. Nhiều lúc thấy chị cực nhọc quá, anh bảo hay vợ chồng dọn ra ở riêng. chị lại nói, anh con trai một, nhiệm vụ phụng dưỡng mẹ già là trách nhiệm, khi chị không muốn anh vì mình mà mang tội bất hiếu, không muốn anh khó xử. vậy nên, chị can tâm chấp nhận tất cả. Chấp nhận những bữa cơm chan bằng nước mắt, chấp nhận những tiếng rầy la miệt thị, chấp nhận những đêm chưa trở mình trời đã sáng , chấp nhận một cuộc đời cay đắng. nhưng trong đắng cay lại có hạnh phúc phần yêu thương từ anh.

Chị cần nah bên chị, trân trọng tình yêu của chị. chị cần mỗi đêm được anh ôm vào lòng, được anh thủ thỉ những lời yêu thương. Chỉ cần nhìn thấy đứa con được vui vẻ, khôn lớn. Đắng cay nào chị cũng chịu hết!

Thế mới biết tình yêu đối với con người mãnh liệt đến nhường nào. Khi bạn yêu ai đó bằng cả tấm lòng, hẳn bạn sẽ hi sinh tất cả chỉ để được ở bên họ, cùng họ sống những phút giây hạnh phúc, dầu có là ngắt ngủi, dầu phải đối lấy bao nhọc nhằn gian nan, vẫn chấp nhận hết!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Buông

Rồi thời gian sẽ xóa mờ con đường xưa em đi. Rồi nỗi đau sẽ được giảm dần theo năm tháng trong tim em. Duy chỉ có mình anh ôm trọn nhớ mong vào lòng...

Ai cũng biết thương nhớ lưng chừng khi một người cất bước, nhưng chúng ta sẽ không có lựa chọn nào tốt hơn nữa! Thế thì nhường cái quyền đi tiếp cho một người khác. Kể cả tự mình làm tổn thương chính mình.

Anh ngân nga câu thơ giữa mưa chiều ướt mềm nỗi nhớ: Em về giặt quần áo cho chồng - Giặt luôn một mớ, sầu đọng một đời. Nhớ - quên giờ chỉ còn là khái niệm không hơn không kém khi hai ta đã làm đúng nhiệm vụ của thời gian!

Anh tự cho mình một lần buông bỏ để sống phần đời còn lại một cách an nhiên. Anh không thể quên được em nhưng anh sẽ cất giữ kí ức tươi đẹp cùng thanh xuân năm tháng ấy vào một góc nhỏ con tim. Anh sẽ yêu một người đủ dài, đủ sâu, đủ lâu. Anh sẽ làm đúng lời hứa ngày xưa của chúng ta, rằng nếu cả hai không thể ở cạnh nhau nữa thì phải hứa với người kia sống thật hạnh phúc. Vậy nên, những tháng ngày tiếp theo anh sẽ không để em bận lòng thêm!

Anh buông...!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Sài Gòn. Em, Anh, Người Ta

Sài Gòn những ngày NẮNG, em về cất nỗi buồn vào mây, những đợt lững lờ trôi. Em dang tay cho yêu vào mây, những đợt lững lờ trôi. Em dang tay cho yêu thương xưa cũ rót vội trên niềm tin chênh choáng.

Sài Gòn những ngày MƯA, em ước có ai đó cho em mượn bờ vai để tựa vào hát vu vơ mấy câu tình ca qua ngày giông bão.

Sài Gòn những ngày ĐÔNG, em thêm một cái ôm từ phía sau lấp đầy những loang lỗ, mong manh.

Sài Gòn những ngày VẮNG ANH, em chênh vênh, em tựa đầu vào ký ức để một lần nào đó mơ hồ nhớ anh, có chăng cũng chỉ là cảm giác.

Sài Gòn những ngày CUỐI NĂM. Em. Anh. Người ta. Và một dãy nỗi nhớ chất chồng mà chẳng thể nào đập tan.

SÀI Gòn. Em tìm mình giữa những chợ vơ - lịm tắt

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Hay Chúng Mình Đừng Yêu Nữa

Hay chúng mình đừng yêu nữa

chỉ ngồi nghe nhạc

uống trà và hát tình ca.

Trong vài ba câu chuyện

mình mỉm cười

an nhiên ...

Cuộc đời bão giông quá

sá gì những thương đau.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Có Những Ngày Chỉ Muốn Như Thế

Có những đêm đối diện với căn phòng chật hẹp, chợt nhận ra mình đã cô độc bấy lâu nay. Giật mình thương cho chính mình- phận người nhỏ bé giữa cuộc đời vô thường.

Có những đêm muốn trở về là mình nguyên vẹn, bỏ từng lớp mặt nạ mà mỗi ngày gồng gánh, không hề tô vẽ bất cứ lớp phấn son nào để ngạo đời.

Có những ngày muốn nhận được những câu nói chân thành. Chê bai mình cũng được, oán trách mình cũng được, miễn là chân thành!

Có những ngày buồn đến nỗi chỉ muốn trốn ở một góc nào đó, một mình rồi khóc cho đã đời.

Có những khoảng khắc muốn được bé lại, được cười nói vui vẻ hồn nhiên, không cần bất cứ sự dè chừng nào cho những mối quan hệ ngoài kia.

Có những lần muốn ôm mẹ khóc thật to. Nhưng chợt nghĩ mẹ đã mang đủ rồi những vết tích tàn dư. Thôi. Tự mình gánh nỗi đau chính mình!

Có những lúc muốn biên skhoir cuộc đời. thế giới rộng lớn, long người nhỏ bé, biết tìm đâu là chân thành để mình thôi đa đoan.

Có những ngày chỉ muốn như thế!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Khi Chúng Ta Buông Bỏ

Khi chúng ta buông bỏ nhau
là lúc mình không còn tin về niềm tin rất thật
một trong hai đứa quay mặt
ngày tháng cũng dần trở thành kẻ thứ ba
anh không biết đã bao lần mình xót xa
em không biết đã bao lần mình khóc
vậy mà chẳng thể nói được câu: làm lại từ đầu!
Em về mặc áo cô dâu
bỏ quên năm tháng âu sầu bên anh
bỏ quên cả những ngày xanh
bỏ quên kỉ niệm mong manh mây trời
em bên anh có một thời
em bên người ấy một đời ấm êm
một người mang đến cho em
một vòng tay ấm, vai mềm chở che
kiếp này tơ nguyệt không se
thôi đành buông bỏ hẹn thề kiếp sau
yêu thương dấu có phai màu

anh về ôm mỗi sâu đau một mình
mong em dứt hết duyên tình
sống cho trọn kiếp người mình yêu thương
thôi thì đừng có vẩn vương
có, không, được, mất lẽ thường vậy thôi!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Anh Tự Thương Mình Cho Hết Một Đời

Có những ngày anh cô đơn kinh khủng, cô đơn không phải không có ai bên cạnh, mà cô đơn bởi chẳng có bàn tay nào vừa khít tay mình. Em biết đó, dù ngoài kia có hàng vạn bàn tay sẵn sàng nắm lấy tay em, nhưng nếu bàn tay ấy không mang lại cho em hơi ấm, em nắm lấy tay họ mà long đùng dưng, đi bên họ em không có cảm giác bình yên, time m còn vương vấn một bóng hình xưa. Vậy thôi, thà cô đơn còn hơn làm khổ mình, làm lụy người!

Mỗi sớm thức dậy tự nấu bữa sang, tự pha cà phê, tự chạy xe đi làm, tối đến xem phim một mình, ăn tối một mình. Anh chẳng buồn quan tâm những thứ xung quanh. Bởi từ khi không còn em, dù hôm nay có là mùa xuân, dù ngoài đường tất bật người qua lại, lòng anh cũng trở trọi như cách chim lạc bầy.

Ừ, đôi khi anh cũng cảm nhận được sự cô đơn ấy đến nao lòng, cũng muốn ôm một ai rồi khóc sau những lần quy ngã. Nhưng rồi chẳng có bờ vai nào vừa vặn để ủi an, chở che cho con tim đã đầy những vết vá ngang dọc của anh.

Anh tự mình thương mình cho hết một đời!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Yêu Người Không Yêu Mình

Yêu người, người chẳng yêu mình

Trái tim đôi lúc, thành linh lại đau.

Không gì khổ bằng việc cứ yêu mãi một người mà long rõ rang biết người ta vĩnh viễn không thuộc về mình. Cứ thấy người ta vui vẻ với ai, đi cùng với ai là tim như vạn mũi kim đâm. Nhưng. Đành cam chịu thôi chứ biết làm sao bây giờ!

Nhiều lúc muốn cầm điện thoại hỏi xem người ta đi đâu, làm gì. Rồi tự hỏi bản thân có là chi đâu. Tư cách gì đây?

Nên thôi, lại tự mình huyễn hoặc rồi đau!

Rõ ràng, cảm giác đơn phương không dễ chịu chút nào! Nó khiến cho mình đứng ngồi không yên, khóc cười vô cớ, sống cuộc sống của mình mà bị phụ thuộc vào cảm xúc của người khác để rồi làm tổn thương chính mình.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Em Hãy Thương Em Đi

Chúng ta đến thế giới này cô độc và ra đi cũng cô độc.

Vậy hà cớ chi phải vì ai đó khóc cạn những thương đau.

Em biết không? Cuộc sống này vốn dĩ rất công bằng. Công bằng ở chỗ ai cũng được yêu thương. Đôi khi tình thương đó do chính em mang lại cho em. Thử hỏi em không yêu em, không chân quý bản thân em thì chẳng lẽ chờ một ai đó đến “ban bố”? Em cứ sống cho chính mình, làm những gì em muốn, đi những nơi em thích. Hoàng tử - chỉ trong mơ. Soái ca - chỉ xuất hiện trong ngôn tình. Chỉ có một chàng trai đủ lòng kiên tâm cùng em trước bão giông mới là chân thật. Vậy thì trong thời gian chờ đợi chàng trai ấy xuất hiện trong đời. Em hãy tự yêu thương em đi!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Gửi Anh, Chàng Trai Cách Xa Em Nửa Vòng Trái Đất

Gửi anh, một ngày Sài Gòn đầy nắng ấm và niềm tin trong em!

Chúng ta cách xa nhau gần nửa vòng trái đất, thấm thoát mà đã gần ba năm trôi qua, ba năm tuy không dài, nhưng đủ để hai kẻ yêu xa như tụi mình tin tưởng vào tình yêu mà chúng ta trao cho nhau.

Em còn nhớ ngày anh đi, anh ôm em ở phi trường, những giọt nước mắt trên má em làm ướt đầm cả bờ vai anh. Em nhớ những hôm chúng ta nói chuyện thâu đêm, anh bảo rằng hãy tin anh, khi nào sắp xếp xong công việc rồi anh sẽ chóng về thăm em.

Niềm tin ngày ấy vẫn tròn đầy và nguyên vẹn!

Em và anh, chúng ta đã đủ trưởng thành để hiểu, cảm thông và nhường nhịn nhau trong một mối quan hệ xa xôi thế này. Hẳn sẽ có nhiều lúc cãi vã, những lúc anh bức mình khi không thể liên lạc được cho em, hay những khi em chờ anh cả đêm nhưng anh vẫn chẳng gọi hỏi thăm em lấy một câu. Em thương anh hơn sau những lần như thế, vì lúc nào anh cũng dỗ dành em cả.

Anh bảo ở nơi đất khách, không một giây nào mà anh thôi nhớ em. Vì thế, anh phải cố gắng thật nhiều để sau này chúng ta có một tương lai tươi sáng. Em hiểu, chí lớn của một người đàn ông là như thế nào. Huống hồ chỉ người đàn ông em yêu lại giỏi giang và vô cùng có trách nhiệm với mọi người trong cuộc đời anh. Em cũng vậy, sẽ sống thật tốt, thật vui vẻ để chờ ngày chúng ta được về bên nhau, không còn xa cách hay hờn dỗi.

Chỉ còn tình yêu giữa hai đứa mình!

Hứa với em anh nhé, hãy giữ trọn ngày trái tim chân thành cho đến ngày

chúng ta về bên nhau. Hứa với em anh nhé, cuộc đời không quá dài, hãy sống trọn tấm long cho người mình thương yêu nhất. hứa với em anh nhé, dẫu mai sau đoạn tình tụi mình có chông gai, anh vẫn kiên tâm cùng em bước về phía trước.

Một đời bên nhau - không quản ngày sau - dẫu có bão tố mình cũng chẳng cách rời!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Đàn Bà Khi Qua Vài Ba Mỗi Tình

Đàn bà khi đã trải qua vài ba mỗi tình, họ yêu chính mình nhiều hơn. Họ biết cách chăm chút vẻ bề ngoài...

Và bất cần, lạnh lùng hơn.

Đàn bà khi đã bỏ rơi một người đàn ông - hoặc ngược lại, họ không còn ngu ngốc đặt cược yêu thương một cách mù quáng theo kiểu chỉ cần thu hồi lại vốn là được, hoặc giả chịu lỗ trong một cuộc tình cũng chấp nhận.

Đàn bà khi đã trải qua vài ba mỗi tình, họ xem đàn ông là điều kiện cần chứ không phải là đủ trong cuộc sống của họ. Chẳng phải chúng ta thấy nhiều bà mẹ đơn thân vẫn sống tương đối ổn đấy sao.

Đàn bà khi đã trải qua vài ba mỗi tình, họ đi trên phố rất nhanh, chẳng còn thời gian thơ thẩn nghĩ về những điều viễn vông đã qua. Lỡ có gặp thẳng đàn ông từng yêu đi với cô nào - họ chắc chắn gật đầu chào chứ không phải lơ lơ như không nhìn thấy của cái thời mới chia tay tình đầu. Hồi ấy, thấy như thế chắc chạy tới “bầm” con nhỏ kế bên thẳng người yêu cũ ấy ra thành tro!

Đàn bà khi đã trải qua vài ba mỗi tình, ánh mắt họ ẩn sâu những hoài nghi, lòng họ lặng trước những cơn bão, tim họ không còn rộn rang khi gặp một người đàn ông - dù cho đó là người họ thích họ thương.

Trong vài ba cuộc nói chuyện với đàn bà đã trải qua vài ba mỗi tình, tôi thấy họ gai góc và chai sạn. Lòng họ như vực sâu, đổ bao yêu thương chân thành vào đó cũng không thể lấp đầy - huống chi mấy lời ong bướm qua đường.

Đàn bà ích kỉ khi tim họ không còn đủ chỗ để nhận về những đao gươm

giữa cuộc đời.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Chị, Anh Ấy Và Em

Chị đến trước
được anh ấy gọi là vợ
dù cho có nhiều lúc chán cơm thèm phở
nhưng bờ vai anh ấy vẫn dành cho chị.
Em đến sau trong vài ba mối tình của anh ấy
chị biết
ừ, thì ghen
ừ, thì đau
à.. mà cũng chả sao!!!
Chị thấy tội cho những người yêu sau
khóc cũng sau
thương cũng sau
làm tình cũng sau
mà đau... thì ngập long!!!
Đêm qua em hỏi anh ấy
hãy bỏ hết tất cả
anh ấy im lặng
lòng em chết

hóa ra kết thúc của nhân tình dễ như trở bàn tay.

Hôm qua chị hỏi anh ấy

hay em tay trái, chị tay phải

trái tim sẻ đôi

anh ấy ôm chị vào lòng

“Anh mệt rồi. đừng nói nữa được không?

Mình ôm nhau ngủ đến cũ cuộc đời em nhé”

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Em Chấp Nhận Đi Qua Đau Thương Để Trưởng Thành

Em không sợ những hằn dư đi qua tuổi trẻ, cũng không sợ sau này nhìn lại tuổi trẻ của mình loang lổ những vết sẹo.

Em chỉ sợ - vấp ngã mà chẳng thể đứng lên được!

Tuổi trẻ của em - anh là tất cả trong những năm tháng đó. Bình yên và phẳng lặng. một chặng đường đủ dài để mãi sau này khi chúng ta không còn nhau nữa, anh nắm tay một cô gái khác, em trở về đơn độc hay có một chàng trai khác song hành chẳng hạn, thì em sẽ không bao giờ quên chúng ta đã từng yêu, đã từng mơ ước và vẫy vùng về một tương lai.

Tuổi trẻ - chúng ta có quyền vấp ngã. Nhớ những lần em muốn buông xuôi trên đất khách. Anh ôm em, hơi ấm đủ làm động lực giúp em vượt qua những chông chênh ngoài kia. Anh bảo, đừng bao giờ từ bỏ ước mơ. Tin anh, rồi em sẽ thành công.

Thế là em sống với câu nói ấy suốt những tháng ngày thanh xuân, mặc dù đôi lúc nhìn lại, tim mình ngang dọc những vết vá. Em không sợ đau thương. Em chấp nhận thử thách. kể cả lúc anh nói chúng ta hết duyên, anh muốn chia tay, anh muốn rời xa. Em chấp nhận tất.

Em đã sống ngang nhiên và kiên cường chiến đấu với cuộc đời ngụp lặn, đầy những trầy xước như thế. Giờ đây, có anh hay không anh, có ai hay không ai, cuộc đời đẩy em vào đống đau nghìn trùng, hay vui em trong cơn say vĩnh viễn.

Em chấp nhận đi qua đau thương để trưởng thành.

💎t~t💎💎💎.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Ngày Mai Em Cưới

Nếu ngày mai em cưới, nếu ngày mai người cùng em đi trọn cuộc đời này chẳng phải là anh, thì anh có đến để chúc phúc em không?

Em từng nhớ anh đã hứa rằng sẽ nắm tay em đi đến cuối con đường. vậy mà anh lại nhường cái quyền ấy cho một chàng trai khác. Anh lại buông bỏ em dễ dàng hơn những lời anh hứa.

Em, chờ đợi ngần ấy năm, ngày ấy khổ đau à mệt mỏi đã đủ rồi. em không muốn mình phải ôm mãi những thương đau về anh, em không muốn sống mãi với những kí ức đau buồn. nên thôi em gửi lại anh những yêu thương xưa. Em không bắt anh phải quên em vì chính em cũng chẳng thể làm được điều đó. Chúng ta, mỗi người hãy sống thật tốt phần đời còn lại của mình. Từ nay chẳng ai liên quan đến cuộc sống của ai nữa.

Anh đừng buồn và khóc. Anh cũng đừng trách móc và nghĩ suy. Chúng ta hãy cùng nhau cảm ơn cuộc đời đã cho mình gặp gỡ, yêu thương nhau một chặng đường, để thanh xuân trôi qua, em sẽ mãi nhớ về năm tháng ấy từng có một chàng trai nắm tay em cùng vượt qua bão giông. Chỉ tiếc bão giông nhiều quá, mà em và anh không vững tay chèo để thuyền tình đẩy hai đứa về hai miền xa thăm.

Nếu ngày mai em cưới, anh sẽ đến anh nhé! Đến để nhìn em thực sự hạnh phúc như những lời em đã từng hứa với anh. Hãy ôm em lần cuối và nói cho em biết anh cũng muốn em sống một cuộc đời an yên bên người nào đó, chẳng - phải - là - anh.

Anh cũng phải sống, phải mạnh mẽ và vững vàng anh nhé! Chúng ta đã có những chọn lựa cuối cùng cho cuộc đời thì mình không thể làm đau những

người “vô tội” phải không?

Em sẽ nắm tay anh ấy, nấu cho anh ấy bữa sáng, cùng anh ấy đón con đi học về. rồi cuộc đời em, bóng hình anh sẽ dần dần mất hút sau những tất bật của một gia đình hạnh phúc!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Tạm Biệt Anh, Em Ổn!

Cuộc đời có tròn hay méo, ngày có dài hay ngắn, ngoài kia bão giông có chất chồng hay nắng ấm đủ xua tan, thì em vẫn sống bình yên và nhẹ tênh sau những tháng ngày không anh.

Tháng Mười hai, trời cuối đông, những cơn gió bớt se sắt, long em thôi những trông ngóng đợi chờ. Em thôi không viết tình ca, thôi không mang hài xanh, tô son đỏ và mặc váy hoa. Giờ anh có đến đưa em một đóa oải hương tím ngát và nói những lời yêu thương. Long em cũng đủ vững vàng và bình tâm quay đi.

Em không còn thơ dại để chờ mãi những ngày mưa cầu vồng sẽ lên như niềm hi vọng mong manh nhỏ nhoi. Em thôi viết nhật kí về anh. Em mỉm cười an ủi mình mạnh mẽ hơn nữa để không phải tự bản thân ôm những chông gai.

Em đã tin vào những khái niệm như không còn, không thể. Em gạt phăng những câu nói đời đời kiếp kiếp mang đầy mùi vị của lãng quên, của hời hợt buông xuôi.

Em sẽ là em những ngày không có anh. Vẫn sống. vẫn mỉm cười an nhiên giữa cuộc đời bụi trần. em trở về áo thun, quần jeans như em đã từng.

Tạm biệt anh, em vẫn ổn!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

K Và Những Thói Quen

K có thói quen bẹo má mình mỗi khi mình giận dữ hay cáu gắt.

K hay ôm mình bất ngờ từ phía sau.

K hay siết tay mình thật chặt khi giữa chốn đông người.

K hay hỏi trước xem mùi nước hoa này mình có thích không rồi mới dùng.

K luôn biết cách dỗ dành mình bằng những cử chỉ hết sức đáng yêu.

K không thích đi xe hơi, k thích chở mình vòng vèo bằng chiếc Cub sặc mùi khói.

K hay hút thuốc mỗi khi căng thẳng.

K không bao giờ mặc quần âu, giầy tây. Đi bên mình luôn quần sooc, áo thun.

K không thích vào những nhà hàng, quán cà phê sang trọng. hai đứa toàn ăn vỉa hè, uống lề đường.

K hay hỏi mình những câu vu vơ đến ngơ ngẩn.

K không thích bắt chuyện với người lạ. K bảo mình là người đầu tiên K muốn làm quen.

K không thích ăn ngọt và đồ cay.

K luôn ngủ lúc 11 giờ 30 tối, trước khi ngủ luôn hôn lên trán mình.

K hay im lặng mỗi khi hai đứa cãi nhau.

K cao 1m78 nặng 65kg và hay nhón gót mỗi khi đứng cạnh một đứa 1m56 như mình để trêu chọc.

4 năm 3 tháng 25 ngày 8 tiếng 37 phút. Mình vẫn nhớ như in tất cả về K.
còn K thì đem những thói quen ấy cho một người sau hay sau sau mình nữa.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Yêu Một Người Là Khi.

Yêu một người là khi ở bên cạnh người đó mình bình yên đến lạ. chỉ cần nhìn thấy người đó cười bao nhiêu bức dọc trong long bỗng dưng tan biến hết.

Yêu một người là khi mình dẹp bỏ long tự ti, sự ích kỉ, nhỏ nhen, tất cả cái tôi bỗng nhường chỗ cho tình yêu, cho bao dung và vị tha.

Yêu một người là khi người ấy hôn mình, ôm mình, siết tay mình...mình bỗng thấy cuộc đời này chỉ còn hai đứa. Nhẹ tênh và an nhiên.

Yêu một người là khi mình đau nỗi đau của họ, buồn nỗi buồn họ mang, khóc vì thấy họ chông chênh xuôi ngược.

Yêu một người là muốn nắm tay người đó đi hết con đường dầu buồn - vui - sướng - khổ, dầu mưa sa - bão táp, chỉ cần có nhau là đủ.

Yêu một người là bỗng những mơ ước cao vời, những điều viễn vông chợt tan biến hay thu nhỏ lại. chỉ còn tình thương của hai đứa.

Yêu một người chỉ cần như thế ...

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Muốn Sống Một Đời Bình Yên

Muốn sống một cuộc đời bình yên nhưng sao khó quá! Khi người ta nói cuộc sống rất đơn giản chỉ là do chính chúng ta làm nó phức tạp hơn... nhưng có chắc là như thế?

Nếu mình không gồng gánh những nỗi đau của chính mình thì ai sẽ làm?

Nếu mình không sống bằng nhiều lớp mặt nạ thì có lẽ mình đã chịu tổn thương rất nhiều.

Mỗi ngày mình phải cười, phải nói vui vẻ với những kẻ đâm dao sau lưng mình, à có khi nó lụi thẳng vào trước ngực mình đấy thôi.

Mình không chấp nhận cũng phải chấp nhận. nếu vậy nếu mình sống đơn giản, cuộc đời có cho mình sống đơn giản không?

Càng lớn, chúng ta chỉ ước mong có những “phút giây bình yên” chứ không còn là “cuộc đời bình yên” nữa!

Chỉ muốn được ngồi cùng nhau một lúc để biết cuộc sống còn những phút chân thật!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Sau Một Cuộc Làm Tình

Làm tình xong, mặc lại đồ, cài lại khuy áo cho nhau... chưa chắc đã yêu nhau. Bởi trong một mối quan hệ nào đó, khi người ta trưởng thành - người ta đủ biết những từ đại loại “bốn phận” hay “thủ tục” là như thế nào.

Mà nói đến “bốn phận” hay “thủ tục” thì nghe xót xa qua, vừa mới quện vào nhau quên hết cuộc đời, vừa mới ôm nhau ngủ một giấc say nồng, bàn tay còn hôi hổi hơi ấm, đầu vẫn vùi vào ngực kẻ kia, vậy mà giờ lại im lặng, hay có chăng chỉ vài ba câu vuốt ve vô hồn rồi nhanh chóng quay đi.

Bởi thế, bạn đừng trông mong quá nhiều vào những mối quan hệ mà chính bạn biết rõ kết cục sẽ là nỗi thất vọng ê chề, sẽ là chính bạn nhận về thương tâm.

Sau cuộc ái ân, bạn còn thấy tay họ siết chặt tay bạn, vòng qua eo ôm bạn vào lòng, khi nhìn vào mắt họ bạn cảm thấy ấm hơn cả những bình minh, hơi thở họ phả vào lồng ngực như truyền niềm tin về một đoạn đường dài, mặc may đó là yêu!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Quên

Em nói tình mình chết
từ khi chậu xương rồng trước hiên nhà đã không nở hoa
chỉ còn xác xơ những gai nhọn
cửa nát một lời thề...

Em nói em không chờ được nữa
tuổi xuân có bao giờ thắm lại
huống chi mình...
cách biệt mấy con sông.

Em nói em sẽ đi lấy chồng
anh hỏi: em có yêu người ta không?
Em lặng im...

những kí ức của hai đứa bỗng chất chồng nỗi đau.
Anh về vo tròn một mớ sầu,
đong bằng nước mắt
bỏn rút ngực đỏ...

những đêm trường thương nhớ.
Em hãy sống
hãy vui

hãy quên nửa cuộc đời chênh vên
mà anh từng ở đó.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Đừng Tạo Ra Thói Quen Khi Không Là Gì Của Nhau

Thói quen - trong một mối quan hệ mà bạn xem trọng họ. thì thói quen là thứ vô cùng đáng sợ. tôi cũng đã từng nói, nếu không là gì của nhau thì đừng bao giờ tạo ra thói quen rồi để lại họ với bọn bề nổi nhớ.

Tôi sợ một mối quan hệ chóng vánh, một người tạo ra cho mình vô vàn thói quen. Thói quen nhắn tin đôi lúc chỉ nói một từ “ê” vậy mà nhiều khi thức suốt đêm để chờ đợi họ. thói quen cùng nhau nói những chuyện không đầu không cuối - những chuyện tưởng chừng vô bổ, để rồi sau này khi nhớ lại, tự mình bật cười hạnh phúc. Thói quen hay siết tay mình thật chặt khi đi giữa phố người đông. Thói quen hôn lên trán mình vào những chiều gió lộng. thói quen hay hát vu vơ mỗi khi chờ mình sau xe. Thói quen cười hiền mỗi lần chọc mình bực tức. thói quen kêu mình bằng “heo con”, cái biệt danh xấu xí mà đáng yêu nhiều lắm, để mỗi khi nhớ về họ, mình thêm được ai đó gọi mình như thế!

Chấm dứt một mối quan hệ không đáng sợ, mà đáng sợ chính là những ngày tháng bạn phải một mình, ôm một mớ thói quen về ai đó đã ăn sâu vào tâm can. Bạn tự phải sắp xếp lại cuộc sống thường nhật, chấp vạ vại không gian thiếu vắng họ bằng công việc, tạo cho mình sự bận rộn để dần quên đi.

Chính vì thế, đôi khi tôi hay dừng dừng với ai đó xa lạ bước đến cuộc đời mình. Tôi sợ cách họ trao cho mình “đủ thứ” và quay lưng bước đi. Bỏ mình bơ vơ. Tôi thà chấp nhận cuộc sống tẻ nhạt một chút còn hơn ôm vào lòng quá nhiều hạnh phúc để rồi sau này đón đau khôn siết.

Bạn có sợ ai đó đến và để lại vô vàn thói quen trong cuộc đời bạn???

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Kiếp Tình Nhân

Kiếp này ta không đi cùng nhau
thôi thì cứ đổ nỗi cho nhân duyên ngăn ngại
đổ lỗi cho những ước hẹn bỗng dưng đứt quãng
tại cuộc đời
tại ai đó
chứ không phải tại mình.
Kiếp này mình gặp được nhau
rồi yêu thương một nửa
âu cũng phúc phần cho những kẻ cố chấp
phải buộc lòng buông bỏ
phải buộc mình buông xuôi
phải buộc người buông tay
để hết một ngày mai.
Kiếp này là kiếp của tình nhân
hẹn kiếp sau nên nghĩa vợ chồng!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Chúng Ta Vô Thường Giữa Cuộc Đời Đau Thương

Đã có một giai đoạn, tôi tin bằng cách này hay cách khác, những người thực sự yêu thương nhau rồi cũng sẽ quay về bên nhau. Cho đến khi chuyện tình của chúng tôi kết lại. em lấy chồng. Tôi thôi chờ đợi. em có con. Tôi bắt đầu tình mới. cuộc đời lại xoay tròn chúng tôi vào những cuộc mưu sinh, cơm, áo, gạo, tiền và ti ti thứ khác nữa.

Tôi nhận ra rằng, trên đời này chẳng có gì vĩnh viễn, thế thì huống chi một lời hứa của tuổi trẻ - cái tuổi đầy những bông bột, đại dột và bốc đồng. tôi không còn tha thiết với những lời thề non hẹn biển. em có một cuộc sống mới - chắc là hạnh phúc. Sau vài năm sau đó, tôi cũng có một cuộc sống mới, tương đối ổn định. Em lo cho mái ấm nhỏ, tôi chăm chút cho tình nhân. Em ôm chồng mỗi khi giá rét, tôi siết chặt tay vợ mình giữa phố chiều buông. Ừ, tôi lấy vợ, sau em, vài năm sau đó.

Chúng tôi lại vô thường, trong vài ba tin nhắn, vài cuộc gọi không đầu không cuối. bỗng những kí ức về ngày xưa của hai đứa trời dậy, nhưng không còn mãnh liệt và dữ dội như xưa, nên cái cảm giác ấy cũng qua đi nhanh. Bởi giờ đây, bên cạnh tôi, bên cạnh em, đã có một người gắn bó suốt đời. bởi sau những yêu thương xưa cũ, chúng tôi nhận ra dù kí ức có đẹp đến mấy cũng đã lùi sâu vào quá khứ. Hỏi thăm nhau, nói chuyện cùng nhau, để chúng tôi hiểu rằng mình đã từng là một phần nhỏ trong tình yêu của năm tháng tuổi trẻ xinh đẹp và hồn nhiên.

Chúng tôi lại quay về đúng vị trí và bốn phận của mình trong cuộc sống hiện tại. Em chờ chồng sau bữa cơm chiều về muộn. tôi cũng tranh thủ để vợ chẳng buồn thêm.

Tôi tin, bằng cách này hay cách khác, cuộc đời sẽ cho mình một cánh cửa mới sau những rạn nứt đổ vỡ.

Tin tôi đi!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Tình Đầu

Người ta thường nói mỗi tình đầu là mỗi tình đẹp nhất. tôi không nhớ rõ tên bài hát ấy là gì nhưng trong bài có câu thế này “tình chỉ đẹp khi tình đang dở”. dường như, trong cuộc sống này, cái gì lưng chừng, cảm giác chơi vơi không nơi bám víu thì sẽ khiến người ta nhớ lâu và khó quên nhất.

Hẳn trong đó có TÌNH ĐẦU.

Còn với tôi, tình đầu là mỗi tình tiêu tốn nhiều nhất những năng lượng của vui - buồn - đau khổ - hạnh phúc - sung sướng - mệt nhọc và ti ti thứ cảm xúc khác. Bởi khi trải qua những mối tình, sau tình đầu, người ta có vui hay buồn, hạnh phúc hay đau khổ cũng không đi đến tận cùng của những xúc cảm đó.

Tôi còn nhớ ngày người bỏ đi, mưa gió tiêu điều, tôi đứng như một người điên giữa đại lộ Đông Tây, bưng mặt khóc như-chưa-từng-được-khóc. Mặc cho xe cộ đi lại, ai nấy nhìn mình như người ngoài hành tinh, tôi cũng không quan tâm. Bởi ngay giây phút đó, tôi chỉ nghĩ đến anh, nghĩ đến nỗi đau như song thần đang tràn lan, tung tóe khắp lồng ngực, đau-như-chưa-từng-được-đau.

Những ngày sau đó, tôi vật vờ, nhớ anh như bản năng, như bản nhạc du dương cứ đâu đó mãi bên tai, không thoát ra được. Đi đâu, làm gì cũng thấy anh, kể cả trong mơ anh cũng đeo bám tâm trí. Tôi xin nghỉ việc, bỏ nhà, lang thang khắp thành phố - những nơi hai đứa từng đi qua.

Tôi yêu người đến sau, cả hai yêu nhau sau tình yêu dành cho người cũ, nên cuồng nhiệt của năm tháng thanh xuân đành nhường lại cho những ngày tháng bình bình đạm đạm dắt tay nhau đi ăn, xem phim, cà phê. Nhưng, nếu không làm những điều đó cho nhau, cũng chẳng sao. Đã xa rồi cái thời cứ muốn

quấn quít bên người còn lại từng phút từng giây. Nhiều hôm đi làm về, lăn ra ngủ như chết, có chăng nhắm vài tin “thủ tục” chúc nhau ngủ ngon.

Đôi khi tôi tự hỏi, có yêu không? Ừ, thì có. Nhưng tình yêu của một người đi qua bão giông và đã già quá với cái thời mười chín đôi mươi - nên “đối xử” với tình yêu cũng khác.

Rồi anh nói “mình chia tay đi”. Tôi “ừ”.tĩnh bơ. Tối đó tôi thức trắng đêm, nhưng không phải để khóc mà để xóa hết những gì liên quan đến cả hai. Nếu hỏi tôi có buồn, có đau không, hẳn nhiên là có! Nhưng không đau bằng tình đầu!

Ai cũng có một thời để nhớ, một người để biết rằng dù cho sau này có bao nhiêu người đến thì cũng không sao lấp đầy khoảng trống của người cũ - tình đầu.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Tự Nhiên Nhớ Người Cũ

Có những thứ tình cảm ngổ lăm. biết là sẽ không thể nào đi đến đâu nhưng vẫn luôn ảo tưởng rồi tự mình lo lắng mất đi, rồi tự mình làm tổn thương chính mình.

Người cũ không hay cười. mặt rất nghiêm, làm cho đối phương có cảm giác hơi sợ khi lần đầu gặp mặt. ngày xưa mình cũng thế, không bao giờ dám nhìn thẳng vào mặt người cũ vì luôn cảm thấy bất an, kiểu như ánh mắt ấy có thể nhìn thấu tim gan suy nghĩ của mình.

Người cũ cao hơn mình gần một cái đầu nên lúc nào cũng trêu mình bằng cách xoa xoa đầu mình, mà mình thì cực kì ghét như thế - giờ mỗi khi nghĩ lại tự nhiên tay mình để lên đầu lúc nào không hay, bật cười, hóa ra mình bị nghiện, hóa ra lâu rồi chưa ai làm như thế.

Hóa ra mình đang nhớ người cũ!

Rồi khi người cũ có người yêu, người cũ kể cho mình. Mình cười méo xeo. chạy ù một mạch từ quán kem về nhà khóc nức nở.

Thật ra từ trước đến giờ, mình chưa bao giờ nghĩ rằng mình và người cũ sẽ thành một cặp. nhưng tự nhiên bây giờ có ai đó chen vào khiến mọi thứ trong mình sụp đổ. Mình lo sợ đủ thứ.

Lúc nào cũng sợ người cũ quên mất mình. Họ đi với nhau, làm gì, ở đâu. Không lẽ cầm điện thoại nhắn tin hỏi thì vô duyên, lằng xẹt quá nên cứ tự mình suy diễn rồi vùi mình vào cơn đau.

Người cũ hay kêu mình là Nam mập nhưng mình có mập đâu. Chỉ là khi hai đứa đi chung mình hay vùi vỉnh được ăn nhiều món thôi. Mình trêu lại là

Khánh gầy. thế là hai đứa cười hề hề.

Chiều nay đi làm về mắc mưa. Trú mưa cả buổi dưới hiên nhà người lạ. tự nhiên nhớ người cũ da diết!

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Tôi Gọi Tên Em Là Người Cũ

1. Đã có những lúc, em tưởng rằng mình đủ mạnh mẽ để vờ như quên đi mọi thứ. Nhưng bỗng ai đó nhắc tên anh, bao nhiêu cố gắng trước đây đều tan biến mất. Anh vẫn hiện lên trong tâm trí em rõ rệt như thuở yêu ngày nào.

2. Người ta có rất ít lần để được gặp một người thương mình thật sự trong cuộc đời này! Vậy mà cứ thích buông tay nhau để kiếm tìm một bàn tay khác. Đến một lúc nào đấy lại nhận ra người đã đi, thứ mình đang có hóa ra là ngộ nhận.

3. Tôi gọi em là người cũ. Không phải người yêu cũ, vì trước giờ chỉ có mình tôi đơn phương. Chữ yêu không hề xuất hiện giữa hai ta. Cũng không phải bạn cũ, vì tình cảm tôi dành cho em hơn cả tình bạn đơn thuần. Người Cũ - đủ để khi nhắc về em trong vài câu chuyện với người lạ sau này, lòng tôi vừa yên bình lại vừa thanh thản!

4. Có những con đường rõ ràng biết là sẽ không đi đến đâu nhưng vẫn chẳng thể dừng lại.

Có những người dù không biết tình cảm họ dành cho mình là gì nhưng vẫn chẳng thể buông tay.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Đàn Bà Khi Biết Yêu

Đàn bà luôn tin vào duyên số, gặp được ai, ai yêu mình, ai bỏ rơi mình, đàn bà nhớ rất rõ. Và một khi đã hết duyên, đàn bà lạnh lung như sỏi đá.

Đàn bà không cần một người đàn ông cao to, bụng sáu múi, đi xế hộp, nói chuyện ngọt như đường mật. đàn bà chỉ cần một người đàn ông hiểu họ, quan tâm họ, cho họ một điểm tựa vững vàng. Vậy là đủ rồi!

Đàn bà rất mềm yếu, rất dễ khóc, nhất là giai đoạn người đàn ông họ yêu từ bỏ họ. nhưng một khi đàn bà không còn khóc được nữa, mắt họ ráo hoảnh, miệng họ luôn mỉm cười, là lúc trong lòng không còn bất cứ thứ cảm xúc nào!

Đàn bà khi đã hết yêu, khi đã cạn tình thì những lời nói van xin hay kì kèo thêm bớt yêu thương cũng chẳng còn nghĩa lý. vốn đàn bà sinh ra là để được nâng niu, chiều chuộng, mà một khi đàn ông không đủ sức... thì hãy buông tay để giữ lại chút ấn tượng tốt đẹp từ đối phương.

Đàn bà khi uống cà phê mà không cần đường là khi yêu thương đã cạn, vị đắng cà phê làm sao bằng sự phản bội từ đàn ông.

Là khi - vị giác đã chết, yêu thương đã chai sạn dần.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Dù Sao Đi nữa Chúng Ta Cũng Đã Từng Nợ Nhau

Dù sao đi nữa thì chúng ta cũng đã từng nợ nhau một lời XIN LỖI

Xin lỗi em vì anh đã mang lại cho em những chông chênh dang dở suốt tháng ngày chúng ta bên nhau.

Xin lỗi anh vì những phút yếu long em đã tự cho mình cái quyền buông tay trước mà chẳng biết rằng, đó là cái buông cuối cùng.

Dù sao đi nữa thì chúng ta đã từng nợ nhau một lời CẢM ƠN.

Cảm ơn em đã cho anh những ngọt ngào xen lẫn đắng cay, những niềm vui xen lẫn nỗi buồn, những nụ cười xen lẫn nước mắt.

Cảm ơn anh đã yêu em không phải như cách anh từng yêu cô ấy, không ồn ào, không mãnh liệt, không bất chấp. Có lẽ vì thế mà mình rời bỏ nhau cũng lặng lẽ. phải không ...!?

“Cảm ơn người thứ ba trong cuộc tình này” đã giúp cho chúng ta nhận ra rằng, một lần quay đi là vạn lần quay lưng. Dù có yêu đến mấy thì vẫn chẳng thể kiếm tìm một lối rẽ để trở về con đường chung lối.

Rồi đau ai nhọc long mà nhớ hoài nhớ mãi về những chuyện xưa lắc xưa lơ, về cái người cũ cũ, yêu nhạt nhạt đến tận sau này.

Anh đừng trách em đã tìm kiếm một người chân thành hơn anh. Anh ấy yêu em như cách anh ấy yêu người cũ - mãnh liệt và bất cần. em yêu anh ấy như cách yêu anh - tuyệt đối và duy nhất.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Bàn Tay Nhỏ, Bỏ Mãi.Vẫn Không Buông

Anh lấy niềm đau của kẻ đến trước
đặt lên thanh xuân của em
anh lấy cơn mơ mà người để lại
bắt em mang chệnh choáng cả cuộc đời.
Cớ gì anh nhẫn tâm làm thế
cuộc đời em
trái tim em
giấc mơ em.
Anh - là cả cuộc đời...
ở đó?
Người ta nói nỗi đau luôn nằm phía sau
người nào yêu sâu
là người đau nhiều nhất
người nào phản bội
cả một đời phải chịu kiếp chia đôi.
Thế còn em
có bao giờ dừng dừng
chưa một lần lưng chừng

trong cuộc tình chúng mình

vậy tại sao?

Tại sao?

“Sáng nay đông về trên mái ngói”

gió lùa qua kẽ tóc

rụng vỡ tim em

Sáng nay em biết niềm đau là có thật

bàn tay nhỏ

bỏ mãi

vẫn không buông.

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Tháng Mười Ba . Chậu Xương Rồng Nhỏ Chờ Anh

Tháng mười ba

Cơn gió đông cuối mùa đã lặng

Cớ chi long vãn ướt buốt đặng đặng những cơn đau

Đã bao lần tự nén long hẫy thôi chờ đợi

Người sẽ chẳng về đâu

Đừng huyễn hoặc về lời thề non hẹn biển

Bởi cuộc đời có mấy ai may mắn được giữ tròn lời hứa

Ngày vắng

Chậu xương rồng thêm một ánh nhìn đã rất lâu không ngoảnh lại

Tưới nước mắt cửa sổ một cảnh khô.

Tháng mười ba

Xương rồng nở hoa

Bản tình ca thắm lên giai điệu mới.

tháng mười ba ...

em đợi anh về!

(làm gì có tháng mười ba phải không anh!?)

TỰ THƯƠNG MÌNH SAU NHỮNG THÁNG NĂM THƯƠNG NGƯỜI

Trí

Dù Sao Đi nữa Chúng Ta Cũng Đã Từng Nợ Nhau

Dù sao đi nữa thì chúng ta cũng đã từng nợ nhau một lời XIN LỖI

Xin lỗi em vì anh đã mang lại cho em những chông chênh dang dang suốt tháng ngày chúng ta bên nhau.

Xin lỗi anh vì những phút yếu long em đã tự cho mình cái quyền buông tay trước mà chẳng biết rằng, đó là cái buông cuối cùng.

Dù sao đi nữa thì chúng ta đã từng nợ nhau một lời CẢM ƠN.

Cảm ơn em đã cho anh những ngọt ngào xen lẫn đắng cay, những niềm vui xen lẫn nỗi buồn, những nụ cười xen lẫn nước mắt.

Cảm ơn anh đã yêu em không phải như cách anh từng yêu cô ấy, không ồn ào, không mãnh liệt, không bất chấp. có lẽ vì thế mà mình rời bỏ nhau cũng lặng lẽ. phải không ...!?

“Cảm ơn người thứ ba trong cuộc tình này” đã giúp cho chúng ta nhận ra rằng, một lần quay đi là vạn lần quay lưng. Dù có yêu đến mấy thì vẫn chẳng thể kiếm tìm một lối rẽ để trở về con đường chung lối.

Rồi đau ai nhọc long mà nhớ hoài nhớ mãi về những chuyện xưa lắc xưa lơ, về cái người cũ cũ, yêu nhạt nhạt đến tận sau này.

Anh đừng trách em đã tìm kiếm một người chân thành hơn anh. Anh ấy yêu em như cách anh ấy yêu người cũ - mãnh liệt và bất cần. em yêu anh ấy như cách yêu anh - tuyệt đối và duy nhất.